

AUGLÝSING

um gerð sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Ísland og Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna.

Hinn 11. mars 2003 var ráði Evrópusambandsins tilkynnt um samþykki Íslands á rammaákvörðun ráðsins nr. 2002/946/DIM frá 28. nóvember 2002, um að herða refsirammann til að koma í veg fyrir aðstoð við óheimila komu manna til lands, gegnumferð þeirra og búsetu, sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér 18. maí 1999 um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21 og 49/2000 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 11. mars 2003.

Rammaákvörðunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 1. apríl 2003.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

RAMMAÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

frá 28. nóvember 2002

um að herða refsirammann til að koma í veg fyrir aðstoð við óheimila komu manna til lands, gegnumferð þeirra og búsetu.
(2002/946/DIM)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR, með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópusambandsins, einkum 29. gr., 31. gr. (e-lið) og 34. gr. (b-lið 2. mgr.),

með hliðsjón af frumkvæði lýðveldisins Frakklands¹,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins²,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eitt af markmiðum Evrópusambandsins er að sjá til þess að borgarar þess geti notið fyllsta öryggis á svæði þar sem ríkir frelsi, öryggi og réttlæti með því að vinna að sameiginlegum aðgerðum aðildarríkjanna á sviði lögreglusamvinnu og dómsmálasamstarfs í sakamálum.
- 2) Innan þessa ramma ber að gera ráðstafanir til að berjast gegn aðstoð við ólöglegan innflutn-

COUNCIL FRAMEWORK DECISION

of 28 November 2002

on the strengthening of the penal framework to prevent the facilitation of unauthorised entry, transit and residence
(2002/946/JHA)

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION, Having regard to the Treaty establishing the European Union, and in particular Article 29, Article 31(e) and Article 34(2)(b) thereof,

Having regard to the initiative of the French Republic¹,

Having regard to the opinion of the European Parliament²,

Whereas:

- (1) One of the objectives of the European Union is to provide citizens with a high level of safety within an area of freedom, security and justice by developing common action among the Member States in the fields of police and judicial cooperation in criminal matters.
- (2) In this framework, measures should be taken to combat the aiding of illegal immigration

¹ Stjtíð. EB C 253, 4.9.2000, bls. 6.

² Stjtíð. EB C 276, 1.10.2001, bls. 244.

¹ OJ C 253, 4.9.2000, p. 6.

² OJ C 276, 1.10.2001, p. 244.

- ing fólks, bæði við að komast ólöglega yfir landamæri, í strangasta skilningi, og sem miðar að því að halda úti hringjum sem misnota fólk.
- 3) Því er brýnt að samræma gildandi lagaákvæði, einkum að ákveða, annars vegar, nákvæma skilgreiningu á viðkomandi broti og undanþágutilvik frá því, sem er efni tilskipunar ráðsins 2002/90/EB frá 28. nóvember 2002 um skilgreiningu á aðstoð við óheimila komu manna til lands, gegnumferð þeirra og búsetu³, og setja, hins vegar, lágmarksreglur um viðurlög, skaðabótaábyrgð lögaðila og lögsögu og er það efni þessarar rammaákvörðunar.
- 4) Jafnframt er brýnt að takmarka hugsanlegar aðgerðir ekki aðeins við einstaklinga heldur kveða einnig á um ráðstafanir í tengslum við skaðabótaábyrgð lögaðila.
- 5) Þessi rammaákvörðun kemur til viðbótar öðrum gerningum sem samþykktir hafa verið til að berjast gegn ólöglegum innflutningi fólks, ólöglegri atvinnustarfsemi, mansali og kynlífsnotkun á börnum.
- 6) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi rammaákvörðun vera þróun á ákvæðum Schengen-gerðanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna⁴, sem falla innan sviðsins sem um getur í E-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu þess samnings⁵.
- 7) Breska konungsríkið tekur þátt í þessari rammaákvörðun í samræmi við 5. gr. bókunarinnar sem fellir Schengen-gerðirnar inn í lagaramma Evrópusambandsins, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, og 2. mgr. 8. gr. ákvörðunar ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna⁶.
- both in connection with unauthorised crossing of the border in the strict sense and for the purpose of sustaining networks which exploit human beings.
- (3) To that end it is essential to approximate existing legal provisions, in particular, on the one hand, the precise definition of the infringement in question and the cases of exemption, which is the subject of Council Directive 2002/90/EC of 28 November 2002 defining the facilitation of unauthorised entry, transit and residence³ and, on the other hand, minimum rules for penalties, liability of legal persons and jurisdiction, which is the subject of this framework Decision.
- (4) It is likewise essential not to confine possible actions to natural persons only but to provide for measures relating to the liability of legal persons.
- (5) This framework Decision supplements other instruments adopted in order to combat illegal immigration, illegal employment, trafficking in human beings and the sexual exploitation of children.
- (6) As regards Iceland and Norway, this framework Decision constitutes a development of provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*⁴, which fall within the area referred to in Article 1(E) of Council Decision 1999/437/EC of 17 May 1999 on certain arrangements for the application of that Agreement⁵.
- (7) The United Kingdom is taking part in this framework Decision in accordance with Article 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, and Article 8(2) of Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*⁶.

³ Stjúd. EB L 328, 5.12.2002, bls. 17.

⁴ Stjúd. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.

⁵ Stjúd. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31.

⁶ Stjúd. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43.

³ See page 17 of this Official Journal.

⁴ OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁵ OJ L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁶ OJ L 131, 1.6.2000, p. 43.

8) Írland tekur þátt í þessari rammaákvörðun í samræmi við 5. gr. bókunarinnar sem fellir Schengen-gerðirnar inn í lagaramma Evrópusambandsins, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, og 2. mgr. 6. gr. ákvörðunar ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna⁷.

SAMÞYKKT RAMMAÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðurlög.

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að við brotum, sem skilgreind eru í 1. og 2. gr. tilskipunar 2002/92/EB, séu refsiviðurlög sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot, letjandi og geta haft í för með sér framsal.
2. Eftirfarandi hliðarráðstafanir geta fylgt refsiviðurlögunum í 1. mgr. þar sem við á:
 - farartækið, sem notað var til að fremja brotið, er gert upptækt,
 - bann er lagt við því að atvinnustarfsemin, sem brotið var framið í tengslum við, sé stunduð beint eða fyrir tilstilli milligöngumanns,
 - viðkomandi er vísað úr landi.
3. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þegar brotin, sem skilgreind eru í a-lið 1. mgr. 1. gr., og, að því marki sem við á, a-lið 2. gr. tilskipunar 2002/90/EB, eru framin í hagnaðarskyni varði þau refsingu sem er frjálrsræðissvipting að hámarki í a.m.k. átta ár ef annað hvort af eftirfarandi á við:
 - brotið var framið sem hluti af starfsemi ólögmetra samtaka, eins og skilgreint er í sameiginlegum aðgerðum ráðsins 98/733/DIM⁸,
 - lífi þeirra, sem brotið snerist um, var stofnað í hættu á meðan brotið var framið.
4. Sé slíkt brýnt til að varðveita einsleitni innlands refsifullnustukerfis skulu aðgerðirnar, sem skilgreindar eru í 3. mgr., varða refsingu sem er frjálrsræðissvipting að hámarki í a.m.k.

(8) Ireland is taking part in this framework Decision in accordance with Article 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, and Article 6(2) of Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*⁷,

HAS ADOPTED THIS FRAMEWORK DECISION:

Article 1

Penalties

1. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that the infringements defined in Articles 1 and 2 of Directive 2002/90/EC are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties which may entail extradition.
2. Where appropriate, the criminal penalties covered in paragraph 1 may be accompanied by the following measures:
 - confiscation of the means of transport used to commit the offence,
 - a prohibition on practising directly or through an intermediary the occupational activity in the exercise of which the offence was committed,
 - deportation.
3. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that, when committed for financial gain, the infringements defined in Article 1(1)(a) and, to the extent relevant, Article 2(a) of Directive 2002/90/EC are punishable by custodial sentences with a maximum sentence of not less than eight years where they are committed in any of the following circumstances:
 - the offence was committed as an activity of a criminal organisation as defined in Joint Action 98/733/JHA⁸,
 - the offence was committed while endangering the lives of the persons who are the subject of the offence.
4. If imperative to preserve the coherence of the national penalty system, the actions defined in paragraph 3 shall be punishable by custodial sentences with a maximum sentence of

⁷ Stjtúð. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20.

⁸ Stjtúð. EB L 351, 29.12.1998, bls. 1.

⁷ OJ L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁸ OJ L 351, 29.12.1998, p. 1.

sex ár, að því tilskildu að þar sé um að ræða eina þyngstu hámarksrefsingu fyrir sambærileg brot.

2. gr.

Skaðabótaábyrgð lögaðila.

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að draga megi lögaðila til ábyrgðar fyrir brot sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og sem einstaklingur, sem annaðhvort kemur fram á eigin vegum eða sem hluti af einingu innan lögaðila og sem gegnir stjórnunarstöðu hjá lögaðila, fremur í þágu hans á grundvelli:
 - umboðs til að koma fram fyrir hönd lögaðilans,
 - heimildar til ákvarðanatöku fyrir hönd lögaðilans, eða
 - heimildar til að annast innra eftirlit hjá lögaðilanum.
2. Auk þeirra tilvika, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal hvert aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að draga megi lögaðila til ábyrgðar ef skortur á eftirliti eða umsjón af hálfu einstaklings, sem um getur í 1. mgr., hefur gert einstaklingi á vegum lögaðilans kleift að fremja brotin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., í þágu hans.
3. Skaðabótaskylda lögaðila, skv. 1. og 2. mgr., skal ekki útiloka að hafin verði meðferð sakamáls á hendur einstaklingum sem fremja, eru hvatamenn að eða vitorðsmenn í þeim brotum sem um getur í 1. mgr.

3. gr.

Viðurlög sem lögaðilar sæta.

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögaðilar, sem dregnir eru til ábyrgðar skv. 1. mgr. 2. gr., sæti viðurlögum sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi, þar á meðal sektir eða stjórnvaldssektir og að þeir geti sætt öðrum viðurlögum, svo sem:
 - a) sviptingu réttar til bóta eða aðstoðar frá hinu opinbera,
 - b) tímabundinni eða varanlegri sviptingu réttar til að stunda viðskipti,
 - c) því að vera látinn sæta eftirliti réttarvörslu,
 - d) félagsslitum af hendi réttarvörsluaðila.
2. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögaðilar, sem

not less than six years, provided that it is among the most severe maximum sentences available for crimes of comparable gravity.

Article 2

Liability of legal persons

1. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that legal persons can be held liable for the infringements referred to in Article 1(1) and which are committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a power of representation of the legal person,
 - an authority to take decisions on behalf of the legal person, or
 - an authority to exercise control within the legal person.
2. Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the infringements referred to in Article 1(1) for the benefit of that legal person by a person under its authority.
3. Liability of a legal person under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators or instigators of or accessories in the offences referred to in paragraph 1.

Article 3

Sanctions for legal persons

1. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 2(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions such as:
 - (a) exclusion from entitlement to public benefits or aid;
 - (b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities;
 - (c) placing under judicial supervision;
 - (d) a judicial winding-up order.
2. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that a legal person held

dregnir eru til ábyrgðar skv. 2. mgr. 2. gr., sæti viðurlögum eða ráðstöfunum sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

4. gr.

Lögsaga.

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að afla sér lögsögu varðandi brotin sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og framin eru
 - a) að öllu leyti eða að hluta til á yfirráðasvæði þess,
 - b) af ríkisborgara þess, eða
 - c) í þágu lögaðila með staðfestu á yfirráðasvæði þess.
2. Með fyrirvara um ákvæði 5. gr. getur hvert aðildarríki ákveðið að beita ekki eða beita aðeins í sérstökum tilvikum eða við sérstakar aðstæður lögsögureglunni sem sett er fram í:
 - b-lið 1. mgr.,
 - c-lið 1. mgr.
3. Hvert aðildarríki skal tilkynna aðalframskvæmdastjóra ráðsins skriflega um það ef það ákveður að beita 2. mgr. og tilgreina, ef við á, þær sérstöku aðstæður eða þau skilyrði sem ákvörðunin gildir um.

5. gr.

Framsal sakamanna og lögsókn.

1. a) Hvert aðildarríki, sem framselur ekki ríkisborgara sína samkvæmt eigin lögum, skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að afla sér lögsögu yfir brotunum, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., ef ríkisborgarar þess fremja slík brot utan yfirráðasvæðis þess.
- b) Hvert aðildarríki skal, þegar ríkisborgari þess er sakaður um að hafa framið brot, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., í öðru aðildarríki, og það framselur viðkomandi einstakling ekki til þess aðildarríkis af ástæðum sem varða eingöngu ríkisfang hans, vísa málinu til lögbærra yfirvalda sinna með lögsókn fyrir augum ef við á. Til að lögsókn geti farið fram skal senda skýrslur, upplýsingar og sönnunargögn, tengd brotinu, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr. Evrópusamningsins um framsal sakamanna frá 13. desember 1957. Ríkinu,

liable pursuant to Article 2(2) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions or measures.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Member State shall take the measures necessary to establish its jurisdiction with regard to the infringements referred to in Article 1 and committed
 - (a) in whole or in part within its territory;
 - (b) by one of its nationals, or
 - (c) for the benefit of a legal person established in the territory of that Member State.
2. Subject to the provisions of Article 5, any Member State may decide that it will not apply, or that it will apply only in specific cases or circumstances, the jurisdiction rule set out in:
 - paragraph 1(b),
 - paragraph 1(c).
3. Each Member State shall inform the Secretary-General of the Council in writing if it decides to apply paragraph 2, where appropriate with an indication of the specific circumstances or conditions in which its decision applies.

Article 5

Extradition and prosecution

1. (a) Any Member State which, under its law, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the infringements referred to in Article 1(1) when such infringements are committed by its own nationals outside its territory.
- (b) Each Member State shall, when one of its nationals is alleged to have committed in another Member State the infringements referred to in Article 1(1) and it does not extradite that person to that other Member State solely on the ground of his nationality, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, if appropriate. In order to enable prosecution to take place, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in Article 6(2) of the European Convention

sem leggur fram beiðni, skal tilkynnt um að lögsókn sé hafin og um niðurstöður hennar.

2. Að því er varðar þessa grein skal hugtakið „ríkisborgari“ aðildarríkis túlkað í samræmi við hverja þá yfirlýsingu sem það ríki kann að hafa gefið skv. b- og c-liðum 1. mgr. 6. gr. Evrópusamningsins um framsal sakamanna, eins og henni hefur verið breytt, eftir því sem við á, með hverjum þeim yfirlýsingum sem gerðar hafa verið varðandi samninginn um framsal sakamanna milli aðildarríkja Evrópusambandsins⁹.

6. gr.

Alþjóðalög um flóttamenn.

Rammaákvörðun þessi gildir með fyrirvara um þá vernd sem veitt er flóttamönnum og umsækjendum um hæli í samræmi við alþjóðalög um flóttamenn eða aðra alþjóðlega gerninga er tengjast mannréttindum, einkum því hvort aðildarríkin standa við alþjóðlegar skuldbindingar sínar, skv. 31. og 33. gr. samningsins um réttarstöðu flóttamanna eins og honum var breytt með New York-bókuninni frá 1967.

7. gr.

Upplýsingaskipti milli aðildarríkja.

1. Sé aðildarríki tilkynnt um brot, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gegn lögum annars aðildarríkis um komu og búsetu útlendinga skal það tilkynna síðarnefnda aðildarríkinu um það.
2. Hvert aðildarríki sem fer fram á það, á grundvelli brots á lögum þess um komu og búsetu útlendinga, að annað aðildarríki hefji lögsókn vegna brota sem um getur í 1. mgr. 1. gr. skal tilgreina hvaða ákvæði í lögum þess hafa verið brotin og skal það gert í opinberri skýrslu eða vottorði frá lögbærum yfirvöldum.

8. gr.

Svæðisbundið gildissvið.

Rammaákvörðun þessi gildir um Gíbraltar.

on Extradition of 13 December 1957. The requesting Member State shall be informed of the prosecution initiated and of its outcome.

2. For the purpose of this Article, a “national” of a Member State shall be construed in accordance with any declaration made by that State under Article 6(1)(b) and (c) of the European Convention on Extradition, where appropriate as amended by any declarations made with respect to the Convention relating to extradition between the Member States of the European Union⁹.

Article 6

International law on refugees

This framework Decision shall apply without prejudice to the protection afforded refugees and asylum seekers in accordance with international law on refugees or other international instruments relating to human rights, in particular Member States’ compliance with their international obligations pursuant to Articles 31 and 33 of the 1951 Convention relating to the status of refugees, as amended by the Protocol of New York of 1967.

Article 7

Communication of information between the Member States

1. If a Member State is informed of infringements referred to in Article 1(1) which are in breach of the law on the entry and residence of aliens of another Member State, it shall inform the latter accordingly.
2. Any Member State which requests another Member State to prosecute, on the grounds of a breach of its own laws on the entry and residence of aliens, infringements referred to in Article 1(1) must specify, by means of an official report or a certificate from the competent authorities, the provisions of its law which have been breached.

Article 8

Territorial application

This framework Decision shall apply to Gibraltar.

⁹ Stjtið. EB C 313, 23.10.1996, bls. 12.

⁹ OJ C 313, 23.10.1996, p. 12.

9. gr.

Framkvæmd.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvæðum þessarar rammaákvörðunar fyrir 5. desember 2004.
2. Fyrir sama dag skulu aðildarríkin senda aðal-skrifstofu ráðsins og framkvæmdastjórninni texta ákvæða sem leiða í landslög þeirra þær skuldbindingar sem þessi rammaákvörðun leggur þeim á herðar. Á grundvelli skýrslu frá framkvæmdastjórninni, sem byggð er á þessum upplýsingum, skal ráðið meta fyrir 5. júní 2005 í hve miklum mæli aðildarríkin hafa uppfyllt ákvæði þessarar rammaákvörðunar.

10. gr.

Niðurfelling.

Ákvæði 2. og 3. mgr. 27. gr. Schengen-samningsins frá 1990 eru felld niður frá og með 5. desember 2004. Ef aðildarríki kemur rammaákvörðun þessari til framkvæmda, skv. 1. mgr. 9. gr., fyrir þann dag gilda áðurnefnd ákvæði ekki lengur um það aðildarríki frá og með þeim degi sem hún kemur til framkvæmda.

11. gr.

Gildistaka.

Rammaákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

B. HAARDER
forseti.

Article 9

Implementation

1. Member States shall adopt the measures necessary to comply with the provisions of this framework Decision before 5 December 2004.
2. By the same date, Member States shall transmit to the General Secretariat of the Council and to the Commission the text of the provisions transposing into their national law the obligations imposed on them by this framework Decision. On the basis of a report established using this information by the Commission, the Council shall, before 5 June 2005, assess the extent to which Member States have complied with the provisions of this framework Decision.

Article 10

Repeal

The provisions of Article 27(2) and (3) of the 1990 Schengen Convention shall be repealed as from 5 December 2004. Where a Member State implements this framework Decision pursuant to Article 9(1) in advance of that date, the said provisions shall cease to apply to that Member State from the date of implementation.

Article 11

Entry into force

This framework Decision shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal.

Done at Brussels, 28 November 2002.

For the Council

B. HAARDER
The President